

РЕШЕНИЕ

№ 7138

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9753** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 13.07.2020 г. по НАХД № 1452/2020 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/ - 109 състав е изменил наказателно постановление (НП) № К-040730/25.11.2019г. издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на „Българска телекомуникационна компания /БТК/“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв. на основание чл. 222а, във вр. чл. 113, ал. 2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, като е намалил размера на имуществената санкция на 500 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на [фирма], с която се навеждат доводи, че същото е незаконосъобразно и неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. При постановяването му не бил извършен подробен анализ на установената фактическа обстановка и не са били оценени представените доказателства. Твърдяното нарушение не било доказано, а процесното НП-незаконосъобразно. Претендира прилагане на чл. 28 ЗАНН. Моли решението на СРС да бъде отменено.

В предоставената му процесуална възможност, ответникът по касация, Комисия за защита на потребителите /КЗП/, чрез адв. К., представя писмен отговор на касационна жалба, с който заявява, че касационната жалба е неоснователна и немотивирана. Излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, КЗП, редовно призован, не изпраща представител. Постъпила е молба по делото на 16.10.2020г. от адв.К., с която оспорва жалбата и изразява становище по съществуването на спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля М. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че в КЗП е постъпила жалба вх. №С-03-5014 от 29.08.2019г., подадена от Д. Р. Д., предявил рекламация на 16.07.2019г. за закупен на 17.04.2018г. мобилен телефон. По повод жалбата е извършена проверка в магазин „В. в [населено място], [улица], където е предявена рекламацията. При проверката е установено, че апаратът е изпратен в сервиз [фирма] за извършен гаранционен ремонт. След направена диагностика от страна на сервизното дружество е взето решение за замяна на устройството с ново. Потребителят е изразил недоволство в жалбата си от [фирма] за това, че не му е предоставила нов телефон в законоустановения месечен срок от датата на предявяване на рекламацията. Според акт за удовлетворяване на рекламация, Д. Р. Д. е получил нов телефон на 09.09.2019г. Прието е, че [фирма] е извършил нарушение на 17.08.2019г. на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП, като не е привело потребителската стока в съответствие с договора за продажба в рамките на един месец, считано от предявяване на рекламацията.

Установената фактическа обстановка от СРС се установява от: акт за установяване на административно нарушение №040730/15.10.2019г., констативен протокол №BG03001088655/10.09.2019г. на [фирма], констативен протокол №К-2685259/30.08.2019г., протокол за проверка на документи №К-0127786 от 12.09.2019г., писмо №С-03-5014/18.09.2019г. до [фирма], акт за удовлетворяване на рекламация от 09.09.2019г., протокол за проверка на документи №К-0127786/30.08.2019г. с приложения, жалба вх. №С-03-5014 от 29.08.2019г., Заповед №673/21.08.2019г. на председателя на КЗП, Заповед №329 ЛС/22.04.2015г. на председателя на КЗП и показанията на свидетелката А. П. М., гл. специалист в РД С. при КЗП.

СРС е кредитирал с доверие показанията на свидетелката М., описала проверката и установените обстоятелства в съответствие с приетата от съда фактическа обстановка, като логични и кореспондиращи си с отразеното в констативните протоколи и протокола за проверка на документи и акта за удовлетворяване на рекламацията.

При така установеното от фактическа страна първоинстанционният съд е приел, че АУАН е съставен, респективно НП издадено от компетентни лица, в кръга на правомощията му. АУАН от 15.10.2019г. е съставен за нарушение, извършено на 17.08.2019г. в сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Съдът не е намерил нарушения при издаването на наказателното постановление на 25.11.2019г. с оглед срока на издаването му след съставянето на акта, тъй като същият попада в шестмесечния срок на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. АУАН е съставен в присъствие на представител на жалбоподателя и двама свидетели, единия от които при установяване на нарушението. Същият е връчен в деня на съставянето му, а срещу акта не е постъпило възражение. Освен това съдът е намерил, че административнонаказателното обвинение е достатъчно пълно и ясно, за да се реализира правото на защита с оглед състава на нарушението, като е посочено мястото на подаване на рекламацията – мястото на проверката, лицето подало рекламацията, датата на рекламацията 16.07.2019г., вида на рекламираната стока – мобилен телефон и датата на закупуването му, с което е дадена възможност за индивидуализация на рекламацията и стоката, за която се отнася. Посочено е, че жалбоподателят изпълнил задължението си по чл. 113, ал. 2 от ЗЗП едва на 09.09.2019г., начина на изпълнението му и датата на извършване на нарушението 17.08.2019г. По отношение на размера на наложеното наказание, съдът е съобразил, че АНО не е изложил аргументи за превишение на законовия минимум на имуществената санкция, поради което е изменил обжалваното наказателно постановление в частта му относно размера на имуществената санкция, като е намалена на 500 лв.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и необосновано.

Районния съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция счита за правилни и законосъобразни.

Съгласно чл. 113, ал. 1 от Закона за защита на потребителите, когато потребителската стока не съответства на договора за продажба, продавачът е длъжен да я приведе в съответствие с договора за продажба, като съобразно ал. 2 привеждането на потребителската стока в съответствие с договора за продажба трябва да се извърши в рамките на един месец, считано от предявяването на рекламацията от потребителя. От събраните по делото доказателства се установява, че на 16.07.2019 г. потребител предявил в магазин, стопанисван от касатора рекламация на мобилно телефон, като рекламацията била приета от дружеството и била вписана в регистъра на предявените рекламации. Съобразно нормата на чл. 113, ал. 2 от Закона за защита на потребителите продавачът е следвало да приведе стоката в съответствие с договора за продажба в рамките на един месец, считано от предявяването на рекламацията, което обстоятелство действително се е осъществило, но на 09.09.2019г., когато мобилният телефон е бил заменен с нов. При съобразяване на това обстоятелство следва несъмнения извод, че на 17.08.2019 г. дружеството е нарушило чл. 113, ал. 2 от Закона за защита на потребителите поради това, че не е привело стоката в съответствие с договора за продажба в рамките на един месец от предявяване на рекламацията. В тази връзка са неоснователни доводите в касационната жалба, за неправилно посочена дата на нарушението, тъй като това е датата следваща

изтичането на месечния срок от предявяването на рекламацията.

Настоящата инстанция споделя доводите на първоинстанционния съд по отношение на редукция на наложената имуществена санкция, поради което препраща към тях.

Несъмнено е също така обстоятелството, че с оглед на вида на извършеното нарушение и обществените отношения, които засяга същото, не може да се обоснове наличието на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.07.2020 г. по НАХД № 1452/2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 109 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ